

VIDA MUSICAL

CONCERT WANDA LANDOWSKA

Al èxit aconseguït per l'«Associació de Concerts» en l'inoblidable recital de violoncel del gran mestre Pau Casals, s'hi ha d'afegir l'assolït pel segon concert del Curs actual.

Anà, aquest, a càrrec de Wanda Landowska, la il·lustre clavicembalista polonesa que ja, tres anys enrera, ens delectà dolçament en un concert de música desconeguda i única. I el divendres, dia 20 del finit Novembre, congregà una nombrosa i selecta concurrència en l'espaiosa platea del Teatre Fortuny, que va admirar novament la pulcritud, el sentiment, l'art exquisit d'aquella dona exemplar consagrada exclusivament al estudi i a la divulgació d'una música antiga que atrau i corprén inevitablement.

Amb objecte d'interpretar fidelment als grans autors musicals dels segles XVII i XVIII, Wanda Landowska es feu construir un magnífic clavicembal segons els models d'aquells temps i a n'això, junt amb sa execució impecable i superba, es deu l'agradabilíssima sensació que hom percepbeix en oïr a aquella artista incomparable.

En la segona part del seu interessant concert, hi figuraven unes obres interpretades a piano, i, entre elles, la *Sonata en la major*, de Mozart. Doncs, bé; per correspondre a les demostracions d'aprovació de que era objecte, repetí el tercer temps—*Alla turca*—en el clavicembal. Quan més sentit ens va aparéixer i quan abastament va palesar-se que els mestres vuitcentistes no escrigueren pas llurs obres per pianos del segle XXI! I es que el clavicembal no es pas l'instrument precursor del piano, com algú, en veure sa forma exterior, podria creure. El clavicembal té personalitat pròpia, com té una sonoritat i unes característiques ben definides i diferents del piano. El seu teclat es doble, les cordes son pulsades amb puntes de pluma o llengüetes de coure i els seus diversos registres accionen per mitjà de pedals. Per això, en oïr-lo, no es reb pas la impressió d'escoltar un piano, si no que les seves notes harmo-

nioses, delicades, tendres, fines, donen la sensació d'una sonoritat misteriosa on se barregessin guitarras, llauts, arpes i bandurries...

En fi, encara que, posada en el piano, l'artista potser no ratlla a la gran altura que alcanza en el clavicembal, va plaure'ns força l'esmentat concert, enviant nostra cordial felicitació als seus incansables organitzadors i nostra més devota, sincera i afectuosa expressió de simpatia a la gran artista Wanda Landowska.

CONCERT «ORFEÓ REUSENC»

Amb motiu de les festes en honor de Santa Cecília celebrades per l'«Orfeó Reusenc», el dilluns, dia 23 del mes passat, tingué lloc en nostre Teatre Bartrina un interessant concert a càrrec de dita entitat coral i dedicat als seus socis protectors.

L'acte es veigé molt concorregut i fou molt celebrat. En el programa hi figurà l'estrena de l'obra *Pirenca*, (Fornells), premiada en la primera Festa de la Poesia i la Música que organitzà l'«Orfeó», essent rebuda amb força aplaudiment i tenint que ésser repetida, així's com l'*Himne a Santa Cecília* i algunes altres de les composicions cantades. A nosaltres les obres qual execució ens semblà més acurada i perfecta foren *La Sardana de les Monjes*, d'En Morera, i les dugues que cantà la secció d'homes: *Les flors de Maig*, de Clavé, i *Sant Dilluns*, d'Otto, reconeixent, de totes maneres, que la manca d'elements fa que la tasca del «Orfeó» sigui modestíssima, pobra, deficient d'una manera llastimosa. No devém avergonyar-nos-en: l'«Orfeó Reusenc» no reuneix les condicions que corresponen a una ciutat com la nostra i malgrat la bona voluntat dels orfeonistes i malgrat la constància heroica del mestre director N'Estanislau Matheu, no se'l veu progressar ni satisfà les exigències dels temps actuals. I es que a la nostra gent, sobre tot a la gent jove, no la preocupa gaire l'art, la música i'l cant. Es, tot això, tan poc possitiu...!

ANIBAL